

09-03-2023 † Πέμπτη τῆς Β' Εβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

† Μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἦχος $\frac{\text{Λ}}{\text{Η}}$ Πα^ο

^Μ
π^π ^Π
Θε^Π ος Κυ^Δ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
Δ
Α^Π
ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου^π π^π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Π
π^π ^Δ
Θε^Π ος Κυ^Δ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
Δ
Α^Π
ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος Δ^Α εν ο
νο ματι Κυ ρι ου^π π^π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

σου ^πῑ δο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Δῑ δο
ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^Δῑ δο ξα τω ε λευ
θε ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου ου
ου ^πῑ

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἣ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ

λέγουσι, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ὁράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν, διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος 6^{τος} λ

B
 6^λ Εκ νε ο τη το ος μου Δ πολ λα α
 6^λ πο λε μει με πα θη 6^λ αλλ αυ τος αν τι λα
 6^λ Δίς
 βου και σω σον Σω τηρ μου 6^λ
 B
 6^λ Oι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 6^λ πο του Κυ ρι ου 6^λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 6^λ Δίς
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι 6^λ
 B
 6^λ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 6^λ
 ω Πνευ μα τι 6^λ
 B
 6^λ Π
 6^λ Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 B
 6^λ ου ου ται 6^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 ται ⁶λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε
 ρο κρυ φι ως ⁶λ
 χ ⁶λ ^M και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην ⁶λ
 Π Β
⁶λ Ἄ γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ αρ δευ ο ον τα α
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

χ ⁶λ ^B Δι η ηλ θο μεν δι α πυ ρος και
 υ υ δα τος ^Δ και ε ζη γα γες η μας εις α
 να ψυ χην ⁶λ (Δίς)

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὥς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Τὸ τρίτον. ^Γχ ^Β
 ⁶λ Δι η ηλ θο μεν δι α

 πυ ρος και υ υδατος ^{ζ'} και ε ζη γα γες η

 μας ^{ζ'} εις α να ψυ χη ην ⁶λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

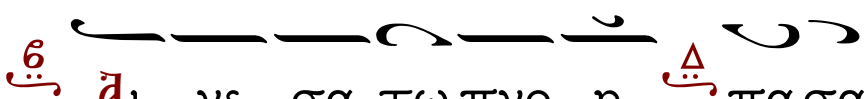
Ὁ Χορός:
Α Κυ ρι ε ε λε η σον Α

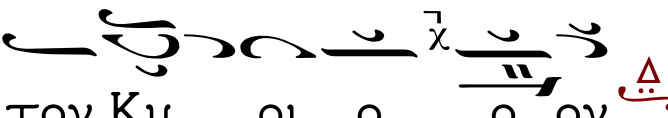
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Α μη ην Α

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν

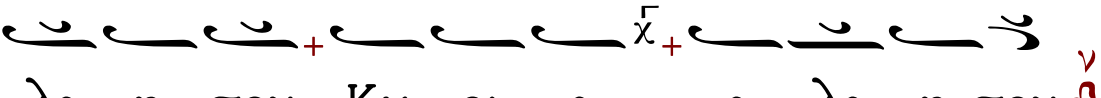

Κυ υ ρι ο ν (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Α ι ν ε σ α τ ω π ν ο η π α σ α

τ ο ν Κυ ρι ο ο ο ν Α

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Α Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Α

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις των Α θλοφοορων πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων Α μην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

ἡ
 Ἐλεησον με ο Θεος κατα
 το μεγαλελεος σου και κατα το
 πληθος των οικτιρων σου ελθειψον
 το ανοομημα αμου

Προφητικως ανεβοοοα ο Δα
 αβιθεν ψααλμοις διηλθομεν δι
 πυρος και αιαι υδατος και εζηγα
 γεση μας εις ααναψυυχην υμεις δε μαρ
 τυρες Χριστου δι αυτων των
 εργαων το λογιον πληρουουν
 τεσ διηλθετε δια πυρος τε και υδα

ατος ^Δ και ει σηλ θε τε εις την βασι λει ει
 ει αν των ου ου ρα α α ανων ⁶ δι
 ο ο πρε σβε ε ε ε ε ευ σα α τε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ τεσ σα ρα α
 α α κο ο ον τα ^Δ ο ον τε ες α θλη ηται
 αι αι ται ^Δ δω ρη θη ναι η μι ιν το με γα
 α ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος ^Δ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

^Δ
^Δ ^Δ ^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε
^Β
ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
(δλς)
^Δ
⁶ ^Δ ^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
^Β
ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
^Β
⁶ ^Δ ^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
^Β
ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε ε η
⁶
σο ο ον ⁶

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος λ' διὰ Γα

Ἦ' ^N γραν ^Γ δι ^N ο ^N δευ ^N σας ^M ω ^N σει ^N ζη ^Π ραν ^Γ και
 την ^N Αι ^π γυ ⁹ πτι ^N αν ^N μο ^N χθ ^N η ^N ρι ^N αν ^N δι ^N α ^N φυ ^N γων
 ο ^Γ Ισ ^N ρα ^N η ^N λι ^N της ^N α ^N νε ^N βο ^N ο ^N α ^χ τω ^λ
 λυ ^N τρω ^N τη ^N και ^N Θε ^N ω ^N η ^N μων ^N α ^N σω ^N μεν ^Γ Δίς
 περ ^Γ α ^N γι ^N α ^N Θε ^N ο ^N το ^N κε ^N σω ^N ω
 σον ^Γ η ^N μας ^Γ
 Πο ^N λ ^Γ λοι ^Nς ^N συ ^N νε ^N χο ^N με ^N νο ^Nς ^N πει ^N ρα ^N σμο ^Nις ^Γ
 προς ^Π σε ^N κα ^N τα ^N φε ^N ευ ^N γω ^N σω ^N τη ^N ρι ^N αν ^N ε ^N πι
 ζη ^N των ^Γ Ω ^N Μη ^N τερ ^N του ^N Λο ^N γου ^N και ^N Πα ^N ρ ^N θε ^N νε ^χ
 των ^N δυ ^N σχε ^N ρων ^N και ^N δει ^N νων ^N με ^N δι ^N α ^N σω ^N σον ^Γ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω και

την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α'. Ὡχος β'. Ὁ Εἰρμὸς «Δεῦτε λαοί».

Στίχ. Ἄγιοι, τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἄγιοι, τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστῶνυμον κλῆσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Δόξα...

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῇτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδή γ'.

$$\tilde{H}\chi_{05} \frac{\lambda}{\pi} \ddot{\alpha} - \frac{Q}{2}$$

Κυ ρι ε ρ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

με στερεωσον εν τη αγαπη τη ση

των εφετων η ακροτης των πιστων το

στη ριγ μα + μο νε φι λαν θρω πε Δίς

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Ἀποστολὴν ζωῆς ἐμῆς

 τι θημι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ9 προς τον λι με να σου ^Δ9

των α γα θωνη αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Εὐ ερ γε την τε κου σα τον των κα
λων αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου
τον πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να
σαι ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι
στον κυ η σα σα Θε ο μακαρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σων η μας

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ
μοι βο η θη σον των ι α μα των γαρ
α νελ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μωμε τον αδα πανη τον

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'.

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε».

Στίχ. Ἄγιοι, τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκκληρώσαντο.

Στίχ. Ἄγιοι, τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσταττόντων ἀπεκρούσαντο.

Δόξα...

Ελάλει κατὰ τῶν τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνῆμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα· Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ, Σῶτερ, πάθους,
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.
Ἀμφ' ἐνάτῃ ἐάγῃ σκέλη ἀνδρῶν
τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχοι.

Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός, αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφη τελειοῦνται.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,

Ἡ παππόμμαμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ'τος

Ὡδὴ α'. ^{6λ} ^B ^M
 Ἄ νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος ^{6λ} ^M και λο γον ε
 ρευ ζομαι τη Βα σι λι δι Μη τρι ^{6λ} ^M και ο
 φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^π ⁹ και α α
 σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα ^{6λ}
 Ὡδὴ γ'. ^{6λ} ^Π ^M
 Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε ^Δ ^Δ η ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δ
 θι α σον συ γκρο τη σαν τας ^{6λ} πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον ^π ⁹ και εν τη θει α δο ξη
 σου ^Δ ^Δ ὁ α' χορός ^π ⁹ στε φανων δο ξης α ζι ω σον ^{6λ}

Ὡδὴ δ'.

⁶λ Τὴν ἀνεξίχνιστον θείαν βου-

λὴν ⁶λ τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως ⁶λ

σου τοῦ ψιστοῦ ⁶λ ὁ Προφήτης Ἀββακούμ

⁶λ κατάνοων ἐκραυγάζει ^Δ δοξατήν

ναμείσου Κυρίε ⁶λ

Ὡδὴ ε'.

⁶λ Θ ξέστητα σὺμπαντα ⁶λ ἐπι

τῇ θείᾳ δόξῃ σου σὺ γὰρ ἀπειρογά-

μέ Παρθένε ⁶λ ἐσχες ἐν μητρᾷ τον

ἐπιπάντων Θεὸν ^Δ καὶ τετοκᾷς α

χρόνον ὕιον ^{ζ'}λ πασι τοῖς ὑμνοῖς ⁶λ σὺ

τηριαν βραβεύοντα ⁶λ

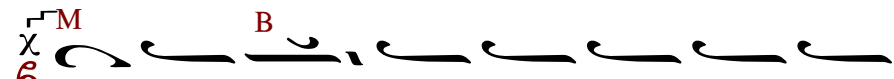
Ὡδὴ στ'.   ἤν θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο
 μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξα
 ζοντες

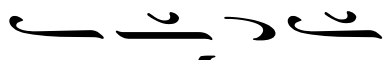
Ὡδὴ ζ'.   Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
 κτι σει οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι
 σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον υ
 πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡδὴ ἡ. ⁶λ **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ
⁶λ **Π**αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
 νω ^Δ**Δ** ο το οκος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το ^Δ**Δ** το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν
 δε ενεργου μενος ^π**π** την οι κου με νην α πα
 σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δ**Δ** τον Κυ ριον
 υ μνει τε τα ερ γα ^π**π** και υ πε ρυ ψου τε ^Δ**Δ** εις
 παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα Ἦχος Γ^{τος} λ

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ^B
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

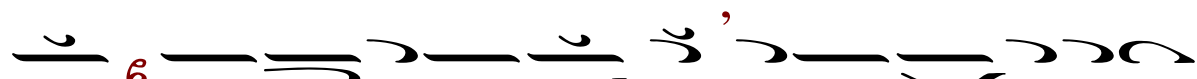
 τον Κυ ρι ον ⁶ λ και η γαλ λι α σε το

 πνευ μα μου ^{χ^Γ 6} λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ⁶ λ ^B

⁶ λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φειμ ⁶ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν ⁶ λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο μεν ⁶ λ

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ λ ⁰ τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι ⁶λ
B

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Στίχος γ' ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

χ
 6
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον B

Ἐν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ⁶ την α δι α φθ⁷ορως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶την ον τως Θε ο τον σε μεγαλυ

νομεν ⁶λ

Στίχος δ'
 € ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶λ

⁶_λ — — — — — ⁶_λ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶

Στίχος ε' χα⁶ ρα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶ πει νων τας⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας
 ε ζα πε στει λε κε νους⁶

⁶ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ^Π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε ⁶ ^λ λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος ⁶ ^λ

⁶ ^λ ^M την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ ^Π ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων
Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν
ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς
στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις ὑμνείσθω,
ὕπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων
Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδὰμ
ἀνάκλησις, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ
σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε σεμνή μητρόθεε, χαῖρε
τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε
κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὐας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

 Π α α α α σ α α π ν ο ο η α ι ν ε

σα α τω ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

π
 q

αι νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α ανων^K αι νει τε αυ

το ο ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις σοι

πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

 τε ες οι Α ααγ γε λοι οι α α αυ του

πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

Δ

Εἰς τοὺς Αἴνους

Τῶν Ἀγίων Σπικηρὰ Προσόμοια 3 εἰς 4.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σπῆχ.

χ^π
π^π
q

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

να στει αις αυ του χ^π
q αι νει τε αυ τον χ^π
q κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του

του

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μέτ'

ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρούει
πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν,
διαπύρω ζήλω πυρπολήσασαν, στρατὸν
γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα,
συνασπισμόν τε, ἄρραγῇ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς
πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας
τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς
ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς
ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταία, καὶ Ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς Ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

 Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 α λα λαγ μου πα σα πνο η αἰ νε

 σα α τω τον Κυ ριον

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ

νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων
στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη
τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως,
πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ήχος πλ. α'.

Ήχος λη Πα

Π
χ
π
q
Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω χ
q

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι π
q

Π
π
q
Α θλο φο ο ο ροι Χρι ι στου χ
q

παν σε πτον νη στει αν φαι δρο ο τε ε ε ρα αν

χ
q
α πειρ γα α α α α σα α α α σθε χ
q

τη μνη μη της εν δο ο ο ο ζου ου υ μω

ων α α θλη η η η σε ε ε ε ως π
q

σα ρα κον τα γα αρ ο ο ον τεσ την τεσ σα

ρα κον θη με ρον α γι α α α ζε ε ε

ε τε Δ το σω τη ρι ον πα α α α α α

θος μι μηη σα με ε νοι οι ^πδι α της υ
 περ Χρι ι στου υ μω ων α α θλη η η η
 σε ε ε ε ως ^πδι ο ο ε χον τες παρ
 ρη σι ι ι αν πρε σβε ε ε ε ε ευ σα
 α α α α τε ^χεν ει ει ρη η η η η η
 νη η ^χκα ταν τη η η η σαι αι η η η
 μας ^πεις την τρι η με ρον Α να α
 α α α α α στα α α α σι ι
 ι ιν του ου Θε ε ου ^χκαι Σω τη η ρος
 τω ων ψυ χωων η μων

Δ

Ἰχθὺς τοῦ Παναγίου

^κ
 ⲕⲁⲓ ⲛⲩ ⲛⲩ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩ ⲁⲓ ⲱ

νας των αιωνων αμην

Θεοτοκίον

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το

κε Παρθε ε νε ^π και δο ξα ζο μεν σε ^χ οι πι

στοι κα τα χρε ε ος ^π την πο λιν την α σει

στον το τειειχος το αρρηκτον

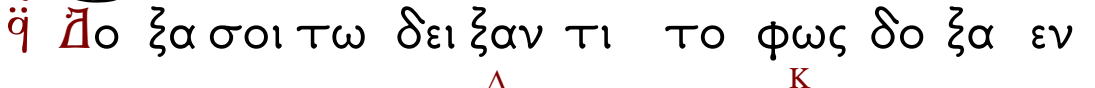
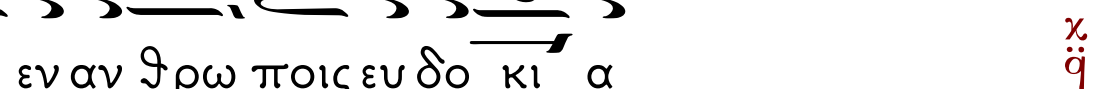

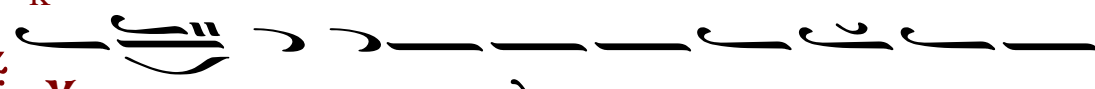
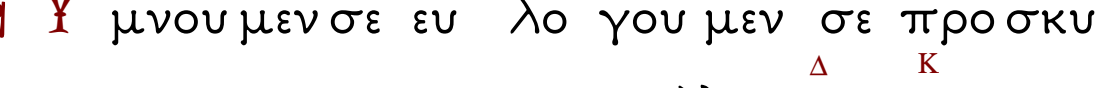
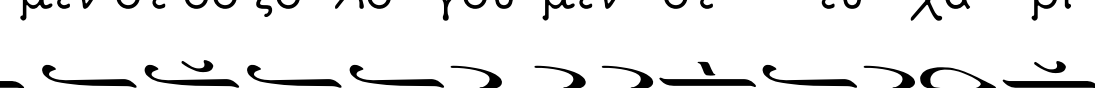
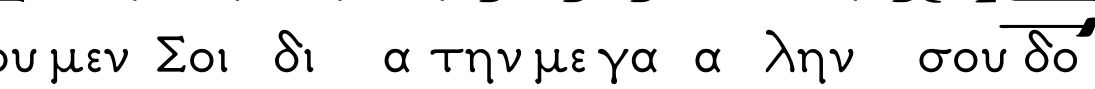
 γη προστασιαν και καταφυγηντων

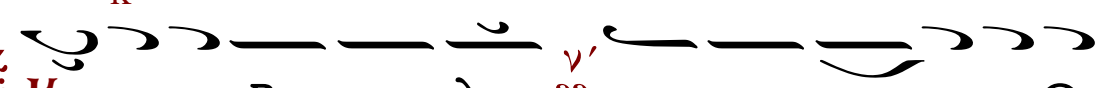
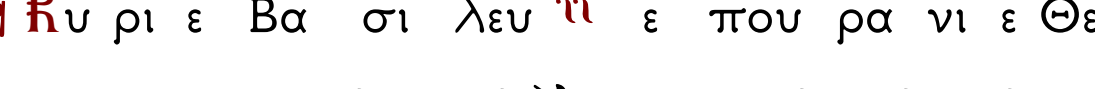
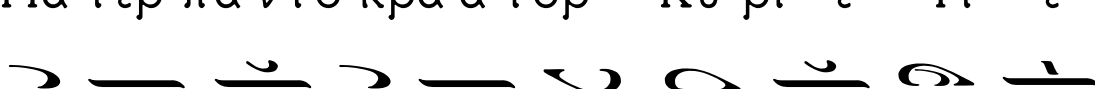

 ψυ χων η η μων

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πα

 Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν
 υψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη
 νη ενανθρωποις ευδοκία

 Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυ
 νουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαρι
 στουμεν Σοι δια την μεγααλην σου δο
 ξαν

 Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θε
 ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υι
 ε νογενης Ιησου Χριστε και Α

γι ^κον Πνεύμα ✠
 ✠ Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
 ο Υι ο ος του Πα τρος ^{γ'}ο αι αι ρων την α
 μαρ τι ι αν του κο σμου ✠ ε λε η σον η μας
 ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
 σμου ✠
 ✠ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ^{γ'}ο κα
 θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και ε
 λε η σον η μας ✠
 ✠ ^κΟ τι συ ει μο νος Α γι ος Συ
 ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'}Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην
 Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
 σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
 νος
 Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και
 δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους

αι ω ν α ς α μ η ν

✠

✠ Γ ε ν ο ι τ ο Κ υ ρ ι ε τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ε φ

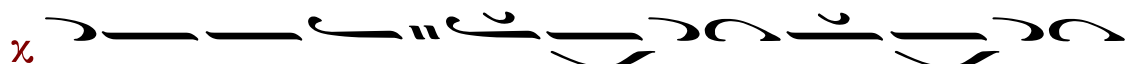
η μ α ς ^{ν'} κα θ α πε ρ η λ π ι ι ι σ α μ ε ν ε

π ι σ ε

✠

Δ Κ

✠ Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι Κ υ ρ ι ε δι δ α

ζ ο ν μ ε τ α δι και ω μ α τ α Σ ο υ

✠

Κ

✠ Κ υ ρ ι ε κα τ α φυ γ η ε γε ν η θ η ς η

μ ι ν ε ν γε νε α και γε νε α ✠ ε γ ω

ει πα Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ο ν με ^{ν'} ι α

σ αι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο υ ο τι η μ α ρ τ ο ν Σ ο ι

✠

Κ

✠ Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ζ ο ο ν

με ^{γ'} **ἡ** του ποι ειν το θελη μα α σου ^{γ'} **ἡ** ο τισυ ει

ἡ ο Θε ος μου ^κ **ῥ**

^κ **ῥ** **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισου ο ^κ **ψ**ο με θα φως ^κ **ῥ**

^κ **ῥ** Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε ^κ **ῥ** **Α** γι ος ο Θε ος ^{γ'} **ἡ** Α γι ος

Ι σχυ ρος ^{γ'} **ἡ** Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας ^κ **ῥ** (τρίς) ^κ **ῥ**

^κ **ῥ** **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

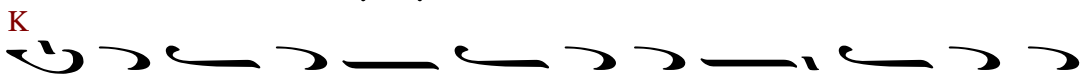
μα τι ^κ **ῥ**

^κ **ῥ** **Κ**αι νυν και α ει ^{γ'} **ἡ** και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

κ
q̣

κ
q̣ **A** γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας
κ
q̣

Ἀσματικόν.

κ
q̣ **A** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος
κ
q̣

κ
q̣ **A** α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος
κ
q̣

κ
q̣ **A** γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η

κ
q̣ η σο ο ον η η η η μα α α ας
κ
q̣

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος $\frac{\text{Γ}}{\text{ϩ}}$ Πα

$\chi^{\text{Π}}$
 $\pi^{\text{ϩ}}$ **Γ**ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ
 περ σου ου ε πα θον Δ **Δ**υ σω πη η θη τι
 Κυ ρι ε $\pi^{\text{ϩ}}$ και πα σας η μων τας ο δυ νας
 Δ **Δ**ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε θα α
 $\frac{\text{Γ}}{\text{ϩ}}$
 α α $\pi^{\text{ϩ}}$

Καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὠραι λιταί.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Α΄ ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ε΄ (5).

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες τῆς
κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς σὲ
προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ
ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.
Οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ
διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ
δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν
φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

σου, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἢ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. Τὸ πρωῒ ὥσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρωῒ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι· τὸ

ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν
ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν
δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης
ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ
κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου
τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισον μοι, καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ
καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε;
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν, ἀνθ'
ῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν
κακὰ. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον.

Ψαλμὸς ρ' (100).

Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῇ· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτουργεῖ. Οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα

σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα).

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Τὶ σὲ καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ὁλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον **μ'** (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.*

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ', λέγοντες "Ὁ Θεός
ιλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Σπύχον τῆς
ἀνωτέρω Εὐχῆς.*

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν

κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν

ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Γ' Ὠραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς Γ' ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς στ' (16).

Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ιδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτὸς· ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὗρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ

στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἔλεή σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῇς εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν. Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἄνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τὶς

ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνηθῇν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥασαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα).

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον **μ'** (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός.

Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς, καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε,
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με
τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν 5' Ὠραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῆς ΣΤ' ΩΡΑΣ.

Τεσσαρακοστῆς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρίνόν με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου. Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ
Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτοὺς.
Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἄγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης
θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου
ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

Ψαλμὸς νδ' (54).

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου, καὶ

μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. Πρόσχεσ μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἄνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· Τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω; Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλῶσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἄνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· ἄνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ γνωστὲ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ

καταβήτησαν εἰς ἄδου ζῶντες. Ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ, ὁ Θεὸς, κατὰξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπὶν ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς 90'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν

σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’
αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς
μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ
πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ
συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς
ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν
ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου,
τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ
προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ
ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα
σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα, Ὅτι ἐπ’
ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν,
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με,

καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μέτ' αὐτοῦ εἶμι ἐν
θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα
σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα... (χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν
τὰς ὁδύνας, ἵασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα
δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθέने· πολλὰ γὰρ
ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου.
Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος,
ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ
παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β' Ἑβδομάδος.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α'.

Πεπτωκότας ἀνάστησον ἡμᾶς,
ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ὡς
φιλόανθρωπος, ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...(Τὸ αὐτό)

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λγ' (33ος).

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου.

Σπ'χ. **Ε**ὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ς', 1-12)

Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας
ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ
θρόνου ὑψηλοῦ, καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ
οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ
εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί,
καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ταῖς μὲν δυσί,
κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσί,
κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν
ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος
Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.
Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς

ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαῶθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδού, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἶπα· Ἴδού, ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι, παρὰ τὸ μὴ εἶναι

ἄνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.
Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς
ἄνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ
ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ὦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς λδ' (34ος).

Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει
μου.

Σπῆχ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με,
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα·
βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν
τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς,
καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνοματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον **μ'** (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός.

Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ἱερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ

εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

*Εἴθ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' ἑαυτούς,
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.*

Ὁ Ἱερεὺς: Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ', λέγοντες "Ὁ Θεός
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με." Μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ τὸν τελευταῖον Σπῆχον τῆς
ἀνωτέρω Εὐχῆς.*

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης

κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν
ἢ ἐπισυνάπτομεν τὴν Θ' Ὡραν.

Ἀκολουθία τῆς Θ' Ὠρας.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων!

Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς
αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ
μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ
τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία
αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ
παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς
τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν·
πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν,
ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς
σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην
παραρρίπτεϊσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου
μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ
Θεὸς, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ
στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ
ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας
τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου,
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Επίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ο Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

Λκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὔς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ενώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Δόξα Πατρί...(χῦμα)

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ νῦν ...**Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν

θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον. (12άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π
χ̣ π̣
Εν τη βασιλει α σου μνησθητι

η μων Κυρι ε οταν ελθης εν τη

βασιλει α σου Δ Μακαριοι οι πτω

χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η βασιλεια των ουρανων Δ

χ̣ Δ
μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

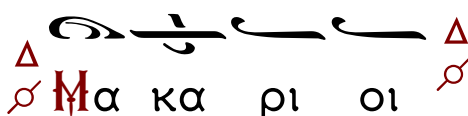
εν τη Βασιλει α σου π̣

Δ
Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. Δ

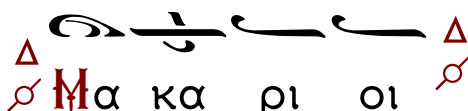
χ̣ Δ
μνησθητι η μων Κυρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

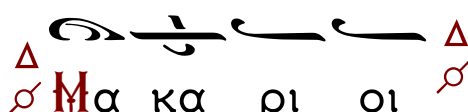
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

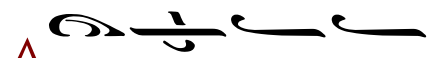
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

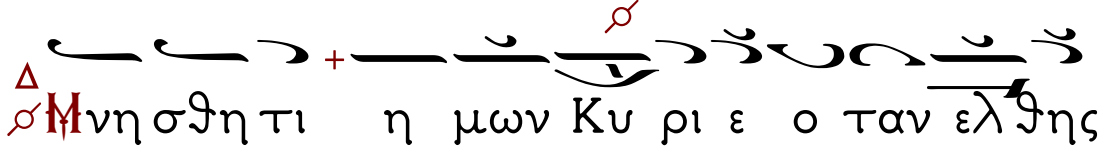
εν τη Βασι λει ασου

 Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

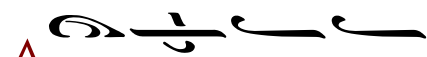
 Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου

✂ Μα κα ρι οι ✂ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

✂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

✂ Μα κα ρι οι ✂ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

✂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου

✂ Μα κα ρι οι ✂ οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

✂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῃς

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι Δ έστε, όταν όνειδίσωσιν
ύμᾱς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ένεκεν έμοῦ. Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Χαι ρε τε Δ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ότι ό
μισθός ύμῶν πολὺς έν τοίς ούρανοίς. Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Δόξα Πατρί... Δ

Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

ΔΚαὶ νῦν... Δ

Μνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

ΔΜνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου π

ΔΜνησθητι ἡ μων Δεσποτα ο ταν ἐλ

θης εν τη Βασι λει ασου π

ΔΜνησθητι ἡ μων Α γι ε ο ταν ἐλθης

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου **Κ**αὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοία, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. (χῦμα)

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος

Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἱερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ

πανευφύμων ἀποστόλων, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων
τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας
τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Παρασκευῆς Β' ἐβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὠραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἀφοῦ μεταφέρει τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου,

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς,
ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην
εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με
δωρεάν.

ΨΑΛΜΟC ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος,

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟC ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὥς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Οὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης

ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟC ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεῖ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὥς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιᾷσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει,
αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε
μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὁδύνης.

Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ
ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστρούς.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθήσονται, ὅταν λαλῶσι
τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ
καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ,
εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς
τραπέζης σου.

Ἰδού οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ
φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ
ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους
ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ
τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη,

Οὕ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Κοι, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,
ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ
προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ
χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν
αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ
φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ΄ (129).

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε,
τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ΄ (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου,

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132).

Ἰδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133).

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Ὁ** τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ
ἁπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων
δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα
ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι
μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς
ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν

φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Ἰχθὺς τοῦ Πά

$\frac{\pi}{\chi \pi q}$ Κυ ρι ε + ε κε κρα ζα προς σε ει σα

κου σον μου ει σα κου σον μου ου Κυ ρι ι ε

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου

σον μου ^χ προ σχές τη φω νη της δε η σε ω

ὡς μου ἐν τῷ κρηγὲ ναι με πρὸς σε

ει σακου σον μου ου Κυ ρι ι ε

^Π
^π ^q **Κ** α τ ευ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο σ ευ χ η μ ο υ ^χ ^q

 ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ^{πρ}ε παρσις

των χειρων μου ⲕⲁ θυ σι ι α ε ε σ π ε ρι ι ν η ⲡⲉ

ει σακουσον μου Κυ ρι υ ρι

✠
ᾠ

✠
✠
ᾠ[✠]Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ✠
ᾠ

✠
ᾠ[✠]Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις ✠
ᾠ[✠]

✠
ᾠ[✠]Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις

την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω

με τα των ε κλεκ των αυ των ✠
ᾠ[✠]

✠
ᾠ[✠]Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

 0 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις

ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο

με να πε τρας οι κρι ται αυ των

 α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο

τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

πα ρα τον Α α δην

 0 τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φ θα λ μοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα νε

λης την ψυ χην μου ^κ ^χ ^ῥ
^χ ^ῥ ^Δ ^Π Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης
 συ νε στη σαν το ο μοι ^Δ ^Μ και α πο σκαν δα λων
 τωνερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^κ ^χ ^ῥ
^Π ^χ ^ῥ Πε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
 οι α μαρ τω λοι ^Δ ^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ^Δ
 ε ως αν πα ρε ελ θω ^κ ^χ ^ῥ
^χ ^ῥ ^Δ Φω νη η μου προς Κυ ριον ε κε κρα ζα ^Δ ^Δ
 φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η η θην ^κ ^ῥ
^Π ^χ ^ῥ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
 σιν μου ^χ ^ῥ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^χ _ῑ

 Εν τω εκ λει πειν εζ ε μου το Πνευ μα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

$\overset{\times}{\underset{\text{q}}{\text{E}}}_\nu$ ο δω ταυτη η ε πορευ ο μην $\overset{\times}{\underset{\text{q}}{\text{E}}}$

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι x q̇

κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε

πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^χ ^Ϟ

 πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζητων την ψυχηνη μου

κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει ει

πα ^{γ'} ς συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει

εν γηζωντων ^κ ^γ
^κ ^γ Προ σxes προς την δε η σι ιν μου ^{γ'}
 ο ο τι εταπει νω θηνσφοδρα ^κ ^γ
^κ ^γ Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
 των με ^κ ^γ ο τι εκραται ω θησαν υπερ ε
 με ^κ ^γ

Εἴτα ψάλλομεν Σπικηρά τοῦ Τριωδίου στ'
ἐ τοῦ Μηναίου δ'.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Σπικηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. α'.

Σπῖχος. ^Π ^{χ̣̣̣̣̣̣} ^{π̣̣̣̣̣̣} ^{ῥ̣̣̣̣̣̣} ^ε ζα γα γε εκ φυ λα κης

την ψυ χην̣̣̣̣̣̣ μου ^{χ̣̣̣̣̣̣} ^{π̣̣̣̣̣̣} ^{ῥ̣̣̣̣̣̣} ^ε του ε ζο μο λο γη̣̣̣̣̣̣ σασθαι

τω ο νο ο μα τι ι ι ι σου π̣̣̣̣̣̣
ῥ̣̣̣̣̣̣

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ
Κτίσαντος, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ
Πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον
ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ
Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. Διὸ
νηστεύσωμεν πιστοί, ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων,
καὶ παθῶν ὀλεθρίων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου
Σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ
εὐγνώμονι Ληστῇ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν
ἐπανέλθωμεν πατρίδα, κοιμίζόμενοι παρὰ

να την εκ του θει ου Σταυ ρου ζω ην τρυ γη
 η η σω ω ω μεν ^χ και συν τω ευ γνω μο
 ο νι ι Λη η η στη προς την αρ χαι αι αν
 ε πα α να α γω με εν πα τρι ι ι ι δα ^π
 κο μι ζο με ε νοι πα ρα Χρι στου του Θε ου
 το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Σπύχος. ^Π
^Δ Ε με υ πο με νου σι δι και

οι ^Δ ε ως ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι ^π

Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ
 Κτίσαντος, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ
 Πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον
 ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ
 Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. Διὸ
 νηστεύσωμεν πιστοί, ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων,

καὶ παθῶν ὀλεθρίων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ
 Σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ
 εὐγνώμονι Ἀηστῇ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν
 ἐπανέλθωμεν πατρίδα, κομιζόμενοι παρὰ
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

^Π ^π₉ ^Κ ^Γ
 Μη νη στευ σα αν τες κατ εν το λην του
^Δ
 ου Κτι σα αν τος ^κ₉ α πο του φυ του της γνω σε ως
^Π ^ϝ
 οι Πρω το πλα α στοι ^Δ₉ τον εκ της πα α ρα
^Ν
 α κο ης θα να τον ε καρ πω ω ω σα
^Δ ^ν ^ϝ
 α α α αν το ^ϝ του δε ξυ λου ου τη ης
^Π
 ζω ω ω ης ^Δ₉ και του Πα ρα δει σου της τρυ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 φης α πε ε ξε ε νω ω ω ω θη η η η
^π₉ ^κ₉
 σαν ^π₉ δι ο νη στευ σω με εν πι στοι ^κ₉ α

πο τρο φων φθι ρο ο με ε ε νων ^Δ και πα α
 θω ω ων ο ο λε θρι ι ι ι ων ^π ι ι
 να την εκ του θει ου Σταυ ρου ζω ην τρυ γη
 η η σω ω ω μεν ^χ και συν τω ευ γνω μο
 ο νι ι Λη η η στη προς την αρ χαι αι αν
 ε πα α να α γω με εν πα τρι ι ι ι δα ^π
 κο μι ζο με ε νοι πα ρα Χρι στου του Θε ου
 το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. α'.

^Δ
^κ
^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ ^χ
 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

μοι Μαρ τυ ρες ^χ_ῥ ε χον τες παρ ρη σι ι αν προς
τον φι λαν θρω πον Θε ον ^χ_ῥ τω κο σμω την ει
ρη νην αι τη σα σθε και ταις ψυ χαις η μων το με
γα ε λε ος ^χ_ῥ

Εἶτα, προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος δ'.

Στίχος. ^Γ_χ^Μ ^Β Γε νη θη τω τα ω τα σου

προ σε χον τα ^Γ_χ^Β εις την φω νη ην της δε
η σε ως μου ^Β_χ

Πλευράν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου
κρεμάμενος, τὴν ζωὴν μοι ἐπήγασας, κακία τοῦ
ὄφεως, τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, τεθανατωμένω·
ὅθεν δοξάζω σε Χριστέ, καὶ ἱκετεύω τὴν
εὐσπλαγχνίαν σου. Παθῶν καὶ τῆς Ἐγέρσεως,
προσκυνητὴν με ἀνάδειξον, κατανύξει
τελέσαντα, τῆς Νηστείας τὸ στάδιον.

Σπίχος. ^χ⁶^λ ^Γ^M ^B αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶^λ τις υ πο

στη σε ται ^χ⁶^λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶^λ

Ὁ δύνην τρυγήσαντα, ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν Πρωτόπλαστον, Παραδείσου ἐξώρισας, παγεῖς δὲ ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ Σῶτερ, τοῦτον εἰσοικίζεις· διό σοι κράζω, Λυτρωτά. Τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστεία καθαρίσας με, καὶ μετανοία καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτερον. Ἦχος πλ. α'. Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως.

^χ⁶^λ ^Γ^M ^B νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε ^χ⁶^λ υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ⁶^λ ^Γ^K ηλ πι

+

σεν η ψυχη ημου ε πι τον Κυ ριον

Κύριε, τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν· οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ Κόσμῳ ἐξήνθησε, τὸν θάνατον νεκρώσας, ὃν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν προσάγομεν, ἐν ἡμέραις ἀγίαις, κράτυνον ἡμᾶς νηστεύοντας, καὶ δώρησαι κατὰ παθῶν τὴν ἰσχύν, καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

Kυ ρι ε τον ζω ο ποι ον σου σταυ ρον

πρὸ σκυνοῦ μέν **χθ** οὐτος ζώη γὰρ ἐν τῷ

κοσμεζήν θη σε το ον θά να τον νε κρωσας

Κὦν σοι καὶ νυν εἰς πρεσβείαν προσάγομεν **Κ**εν

 η με ε ραις α γι ι αις

νη στευ ον τας και δω ρησαι κα τα πα

ᾠδὴν τὴν ἰσχυρὰν καὶ τῆς εὐρυνης τοῦ τροπαίου
ὁ διὰ πληρῆς εὐλεως φιλοφρονέσθαι
πε

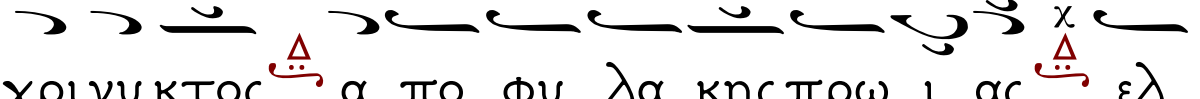
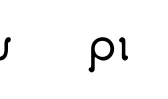
χ
q

Καὶ τοῦ Μηναίου τῆς 09-03.

Τῶν ἁγίων μεγάλων τεσσαράκοντα μαρτύρων.

Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι

Σπῆχος.   πο φυ λα κης πρω ι ας με
 χρινυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
 πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ον

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὥς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φε ροντες τα πα ροντα γεν ναι ως χαι
 ροντες τοις ελ πι ζο με νοις προς αλ λη λους ε
 λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ
 ρες μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε
 θα αλ λα τον πα λαι ον αν θρω πον α
 πο ο ο τι θε ε με ε ε ε θα δρι μυς
 ο χει μων αλ λα γλυ κυ υ υς ο πα ρα α α
 δει ει ει ει σος αλ γει νη η η πη ζις αλλ
 η δει α η η α α πο ο ο ο ο λα
 α α αυ σις μη ουν εκ κλι νω μεν ω συ
 στρα α α τι ω ω ται μι κρο ον υ υ υ

πο μεί ει νω ω ω ω μεν ι να του στε

φανους της νι κης α να δυ σω με ε θα πα ρα

Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου και Σω τη η

ρος των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Σπύχος. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

εκ πα σων των α νο μι ω ω ων αυ

του

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως,
χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους
ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον
ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον
ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ

Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεΐα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὥς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φε ρον τεσ τα πα ρον τα γεν ναι ως χαι
 ρον τεσ τοις ελ πι ζο με νοις προς αλ λη λους ε
 λε γον οι α α α γι οι μα α αρ τυ υ υ υ
 ρες μη γαρ ι μα τι ον α πο δυ ο με ε
 θα αλ λα τον πα λαι ον αν θρω πον α
 πο ο ο τι θε ε με ε ε ε θα δρι μυς
 ο χει μων αλ λα γλυ κυ υ υς ο πα ρα α α
 δει ει ει ει σος αλ γει νη η η πη ξις αλλ

η δει α η η α α πο ο ο ο ο λα
 α α αυ σις ^πμη ουν εκ κλι νω μεν ω συ
 στρα α α τι ω ω ται ^Δμι κρο ον υ υ υ
 πο μει ει νω ω ω ω μεν ^γι να του στε
 φανους της νι κης α να δυ σω με ε θα πα ρα
 Χρι στου ου ου ου του Θε ε ου ^Δκαι Σω τη η
 ρος των ψυ υ χω ω ων η η η η μων ^Δ
 Σπύχος. ^Δχ ^ΔΑι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα τα ε θνη ^Δε παι νε σα τε αυ τον ^Δ
 παν τε ες οι λα α οι ^Δ

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες
 άτρόμως εις λίμνην, αλληλούς έλεγον οί Άγιοι

πρὸς Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν
 ἀπώλεσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ
 ἀντισχώμεθα, δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν
 ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων
 ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου,
 καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς
 νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πι πτον τες πε ρι βο λαι α α πα α αν
 τα βαι νον τες α τρο μως ει εις λι ι ι μνην
 προς αλ λη λους ε λε γον οι α α α γι οι
 μα α αρ τυ υ υ υ ρες δι α πα ρα δει
 σον ο ον α πω λε ε ε σα μεν ι μα
 τι ι ον φθ αρ τον ση με ρον μη η
 α α αν τισχω ω με ε ε ε θα δι ο

φιν πο τε φθορο ποι ον εν δυ σα με ε νοι

εκ δυ σω με θα νυν δι α την πα α αν

των α να α α στα α α σιν κα τα φρο

νη σω μεν κρυ ους λυ ο ο με ε ε νοι

και σα αρ κα α α μι ση η σω ω ω ω μεν

ι να τους στε φα νους της νι κης α να δη η

η σω με ε θα πα ρα Χρι στου ου ου του

θε ε ου και Σω τη η ρος των ψυ υ χω ω

ων η η η η μων

Στίχος. 0 τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του ε φ η μας και η α λη

Θει α του Κυ ρι ου με νει Εις το ο ον αι
ω ω να

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν, καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

 Βλε πον τες ως τρυ φας τας βα σα νους
τρε χον τες προς λι μνην κρυ ω δη ως
προς θα α αλ ψιν ε λε γον οι Α α α γι
οι Μα α αρ τυ υ υ υ ρες Μη υ πο πτη ζω

μεν ω ω ραν χει με ε ε ρι ον ^Δ ι να
 την φο βε ραν γε ε ναν του πυ ρο ο ος
 φυ υ γω ω μεν ^γ και θη η η η τω ο
 οπους ^Δ ι να χο ρε ε ευ η αι ω ω ω νι
 ι ι ι α ⁶ η δε χειρ ρυ υ ει ει ει τω
^Δ ι να υ ψου ται αι προς Κυ υ υ υ ρι ι
 ι ον ^Δ και μη φει σω με θα φυ σε ω ω ως
 θνη η σκου ου ου σης ⁶ ε λω με θα α α
 θα να τον ^Δ ι να τους στε φανους της νι κης α
 να δη σω με ε θα πα ρα Χριστου ου ου ου του
 Θε ε ου ^Δ και Σω τη η ρος των ψυ υ χω ω

ων η η η η μων

Δοξασπικόν Ἀποστίχων 09/03.

Ἦχος λ π ∞ Πα.

λε ε ε ε Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι ι

και Υι ω ρ και Α γι ι ω Πνε ευ μα α

α τι ι ι ι

Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί,
 τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ
 πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες·
 Χαίρετε ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε,
 Μελίτων, Ἡράκλειε, Σμάραγδε καὶ Δόμνε,
 Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαύδιε καὶ
 Πρίσκε, Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη,
 Ξανθία Ἡλιανὲ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε
 καὶ Φλάβιε, Χαίρετε Ἀκάκιε, Ἐκδίκιε,
 Λυσίμαχε, Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Καύδιδε,
 Θεόφιλε Δομετιανέ καὶ Θεῖε Γάϊε Γοργόνιε,
 Χαίρετε Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ
 Σαρκεδών, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον,
 Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλαΐε. Ὡς ἔχοντες

παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς
πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Π

Ἐν ὧ δαίς αἱ ἀσμάτων εὐφημῶ
 μέντιστοι τοὺς ἀθλοφόρο οὐρούς Τεσσα
 ρακοὸν ταΜαρτυρυυρας καὶ
 πρὸς αὐτοὺς μελωδίικως ἐκβο
 ῆ ἡ σωωωωμέν λεεεγοοοον
 τες χαίρετε Ἀθλοφοροί του Χριστου
 Ησυχιε Μελιιιτων Ηρακλειε
 Σμαραγδε καιαι Δομνε Ευνοικε
 Ουαληκαι Βιβιανε Κανδιδεκαι

Πρι ι ι ι σκε ^π χαι ρε ε τε Θε ο δου λε
 Ευ τυ χι ε και Ι ω ω α αν νη ^Δ Ξαν θι α
 Η λι α νε Σι σι ι νι ι ε Κυ ρι
 ων Αγ γι ι ι α α ^π Α ε τι ε ε ε και
 Φλα α βι ι ι ι ε ^π χαι ρε τε Α κα
 κι ε Εκ δι κι ι ε Λυ σι μα χε Α λε ζα
 ανδρε Η λι α και Γορ γο νι ι ε ^Δ Θε ο φι
 λε Δο με τι α α νε ^Δ και θει ε Γα ι ε
 και Γορ γο ο ο νι ι ι ι ε ^π χαι ρε
 τε Ευ τυ χες και Α θα να σι ι ε ^Δ Κυ ρι λ
 λε και αι Σα α κε ερ δων ^χ Νι κο λα ε και Ου

α λε ρι ι ε Φι λο κτη μον Σε βη ρι α νε
 Χου δι ων και αι αι Α γλα α ι ι ι ι ε
 ως ε χον τες παρ ρη σι ι ι α αν προς
 Χρι στον τον Θε ον η η μων Μαρ τυ ρες πα
 να οι οι οι οι οι δι ι ι ι μοι αυ
 το ο ο ον εκ τε ε νως πρε σβε ε ε ε ε
 ε ευ σα τε του σω θη ναι τους εν πι ι
 στει ει εκ τε ε λου ου ουν τα ας την παν σε
 βα α στον μνη η η μην υ υ υ μων

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.
(ὁμόηχον ζήτει τῇ ὁῃ Μαρτίου)
Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ήχος λ̣ π̣ —̣ Δι

ⲗ̣ Δ̣ Καὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αὶ ω

νας των αὶ ω νων αμην ⲗ̣

ⲗ̣ Δ̣ Η Πα να γνος ως εὶ δε ε σε ⲗ̣ ε πι

Σταυ ρου κρε μα με νον ⲗ̣ θρη νω δου ου ου σα

α νε βο α μη τρι κως ⲗ̣ Υι ε μου καὶ Θε

ε μου ⲗ̣ γλυ κυ τα τον μου τε κνον ⲗ̣ πως φε

ρεις πα θος ε πο ο νει εὶ δι στο ο ο

ο ο ον ⲗ̣

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Γοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λε΄ (35ος).

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.

Γοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Ε' 1-24)

Πρόσχωμεν.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ἥ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀδὰμ ἥ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς,

Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ διακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ

κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σήθ.

Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ὃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σήθ, ἔτη, ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ὃς ἔζησεν, ἑννακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.

Ἐζησε δὲ Σήθ, πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶς.

Καὶ ἔζησε Σήθ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶς, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ, δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς ἔτη ἑκατὸν ἑνενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.

Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶς, πέντε ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.

Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια

ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν, δέκα ἔτη καὶ ἐννακόσια, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ.

Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ, μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη ἑπτακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐνενήκοντα, καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατόν, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ.

Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ, μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ἐνώχ, ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ἔζησεν Ἐνώχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα.

Εὐηρέστησε δὲ Ἐνώχ τῷ Θεῷ, μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ, πέντε καὶ ἐξήκοντα, καὶ τριακόσια ἔτη.

Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λς' (36ος).

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Στίχ. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελῶς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ', 3-20)

Σοφία. **Π**ρόσχωμεν.

Ποίει, υἱέ, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῶζου· ἦκεις γὰρ εἰς χειρας κακῶν διὰ σὸν φίλον, ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω.

Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις, ἵνα σώζη ὥπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.

Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ, καὶ ζήλωσον, ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος,

Ἐκείνῳ γάρ, γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.

Ἡ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὥς ἐργάτις ἐστί, τὴν τε ἐργασίαν ὥς σεμνὴν ποιεῖται, ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς τε καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν προσφέρονται, ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι, καὶ περίδοξος, καὶ περ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῆς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη.

Ἔως τίνος, ὦ ὀκνηρέ, κατάκειςαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη, εἴτ' ἐμπαραγίνεται σοι, ὥπερ κακὸς ὁδοιπόρος, ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια, ὥπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει ὥπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου, ἡ δὲ ἔνδεια, ὥπερ κακὸς δρομεύς

ἀπαυτομολήσει.

Ἄνθρω ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται
ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς, ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ,
σημαίνει δὲ ποδί, διδάσκει δὲ νεύμασι
δακτύλων.

Διεστραμμένη καρδία τεκταίνεται κακά, ἐν
παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι
πόλει.

Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος, ὅτι χαίρει
ἐπὶ πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ Κύριος, συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.

Ὁφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες
ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου, καὶ καρδία
τεκταινομένη λογισμοὺς κακούς, καὶ πόδες
ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν, ἐξολοθρευθήσονται.

Ἐκκαίει ψευδῇ μάρτυς ἄδικος, καὶ
ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν.

Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ
ἀπώση θεσμοὺς μητρός σου.

Ὁ ἱερεὺς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

*Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος,
ιστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς,*

ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ᾠχον πλ. β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.
Εἰς ἥχον πλ. β'.

Κα τε ε ευ θυν θη η η η τω η

προ ο σε ε ευ χη η η μου ου ως θυ

μι ι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον σου

ου ου ου ε παρ σις τω ων χει ει ει ρω ω

ων μου ου θυ σι ι ι α ε ε ε σπεε

ε ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Ἰχθὺς τοῦ Πά

ι

ι

α

γ

ϝ

Π

ϙ

ε

ε

ε

σ

π

ε

ε

ε

ε

ε

ε

ρ

ι

ν

η

η

η

π

9

171

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἔσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας
Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ
Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ
τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

ἈΠΟΚΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠδὴ γ'.

Κὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις
ἡμᾶς.

Στίχ. **Κ**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΒ', 1-10)

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν.

Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται·

υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν;

Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ὁ χορός: Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κ'1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς

εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾗ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾗ δίκαιον λήψεσθε. ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήφονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστίν ὅτι

ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γὰρ εἰσι
κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπεζῆς ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῇ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ

ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

*Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.
Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.*

Ὁσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὁσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς

αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἄγαθόν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν

σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἄξιους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

NYN AI DYNAMIC.

Διασκευὴ Ὑρασύβουλου Στανίτσα.

Ἰηχος λ' π' Πα

Π
 λ π ε ε χ ε ε α α λ ε ες π
 Ν Π
 Η υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
 Δ
 αι αι αι αι αι αι αι Δυ να α α α α
 Π
 μ ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ωων
 Κ
 ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω
 Δ
 ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Δ
 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ων σ
 Π
 υ υ υ υ υ υν η η η η συν η η
 Π Κ
 μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 η η η η ης

 Δ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἄγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἀγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

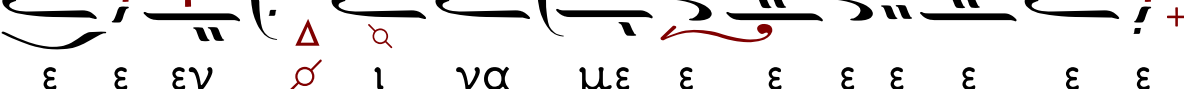
Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

 Δ
 I δου ου ου ου ου συ σι ι ι α μυ υ
 υ υ υ στι κη η η η η η η η η
 Δ
 τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε λει
 ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
 ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι

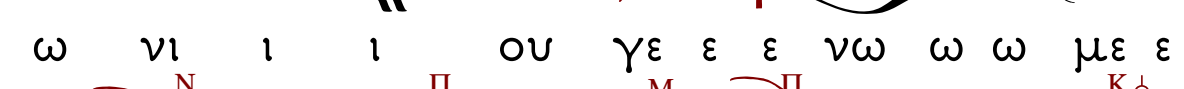

 ι σ τ ε ι και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω ω πο θω ω

 προ σε ε λ θω ω με ε ε ε ε ε ε

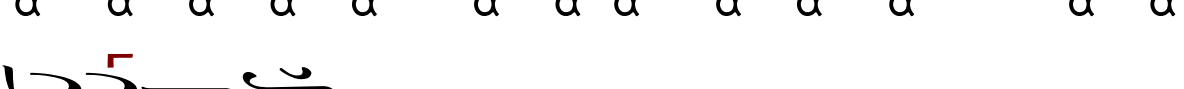

 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε

 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

 θα α α α α Α α α α λ λ η

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

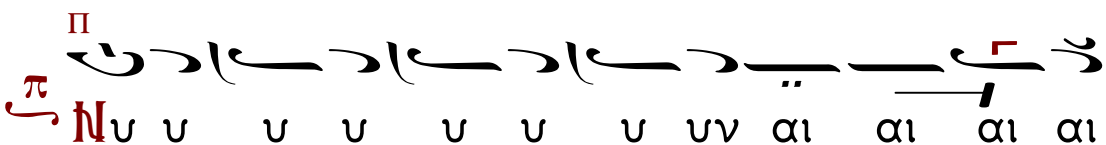

 α α α α α α α α α α α α

 χα α α α

ἈΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

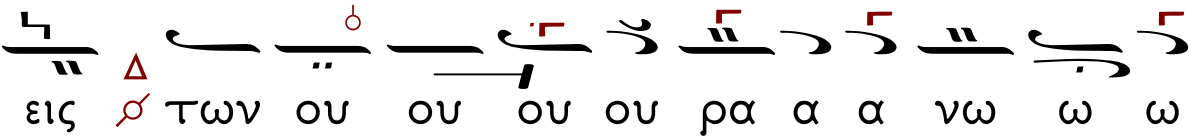
Ἦχος λ̣ π̣ Πα

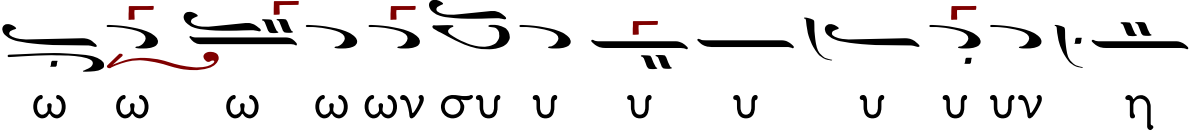
 αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει

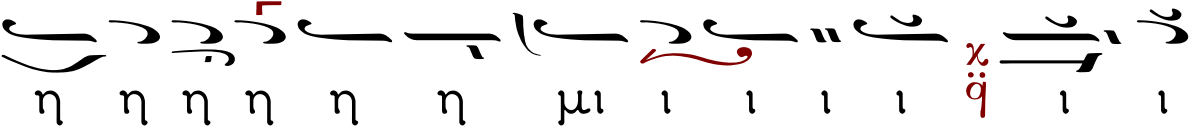
 ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υν η

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν α

 τρε ε ε ελα ατρε ε ευ ου σι ι ι ιν ι

ου ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο Βα α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ζη η η η η η η ης

ι δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η τε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω ω πο ο
 θω ω ω προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε
 ε ε ι ι να α με ε ε ε ε ε το ο
 ο ι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θ α α
 Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α

Δ

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἄορατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελλμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίνωμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ὁρατῶς συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

*Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.*

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Ὁ χορός (χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^M ^Z

 ω π ν ι ι ι ι ι α ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

^Δ

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Δ

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

^Δ ^M

 ε ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δ ι ι ι και

^M ^Π

 αι αι ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

^M

 ου ι ι ι α α α α α α α α

α

Τὸ παρὼν παραμένει ὡς β' Κοινωνικόν.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ

Ἰηχος ὁ Παῖς

[illegible]

ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι

ο ο ος α α αλ λη η η λου ου

Στίχος 1. $\overset{\chi}{\pi} \overset{M}{\rightarrow} \overset{\Pi}{\curvearrowright} \text{ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν}$

πα ντι και ρω ^{π_q} δι α πα ντος η αι νε

σις αυ του ^χεν τω στο μα τι ι μου ^π

^Π
^π₉ Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π₉ και
 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ₉ ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος ^χ₉ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α α α α ^π₉

Στίχος 2. ^χ₉
^π₉ Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου ^π₉ α κου σα τω σαν
 πρα εις ^χ₉ και ευ φραν θη τω σαν ^π₉

^Π
^π₉ Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π₉ και
 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Σπῆχος 3. Με γα λυ να τε τον Κυ ρι ον

συν ε μοι και υ ψω σω μεν το ο νο μα

αυ του ε πι το αυ το

Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Σπύχος 4. € ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

και ε πη κου σε μου και εκ πα σων των

θλι ψε ων μου ερ ρυ σα το ο με

Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Στίχος 5. ^χ_π ^Μ ^Π
 Προ σελ θε τε προς αυ τον και

φω τι σθη τε ^π_γ και τα προ σω πα υ μων ^χ_π

ου μη καται σχυνθη ^π_γ

^Π ^π_γ ^Γ ευ σα σθη ε ε ε ε ε ε ε ^π_γ και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_γ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ^χ_γ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α ^π_γ

Στίχος 6. ^χ_π ^Μ ^Π
 Ουτος ο πτωχος ε κε κρα ξε

^π_γ και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_γ

και εκ πασων των θλιψεων αυτου ^λεσω ^πσεν ^γαυτον

Π ^πΓευσασθε ε ε ε ε ε ε ε ^πκαι

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^λο ο

τι χρηηστο ο ος ο Κυρι ι ι ο ο

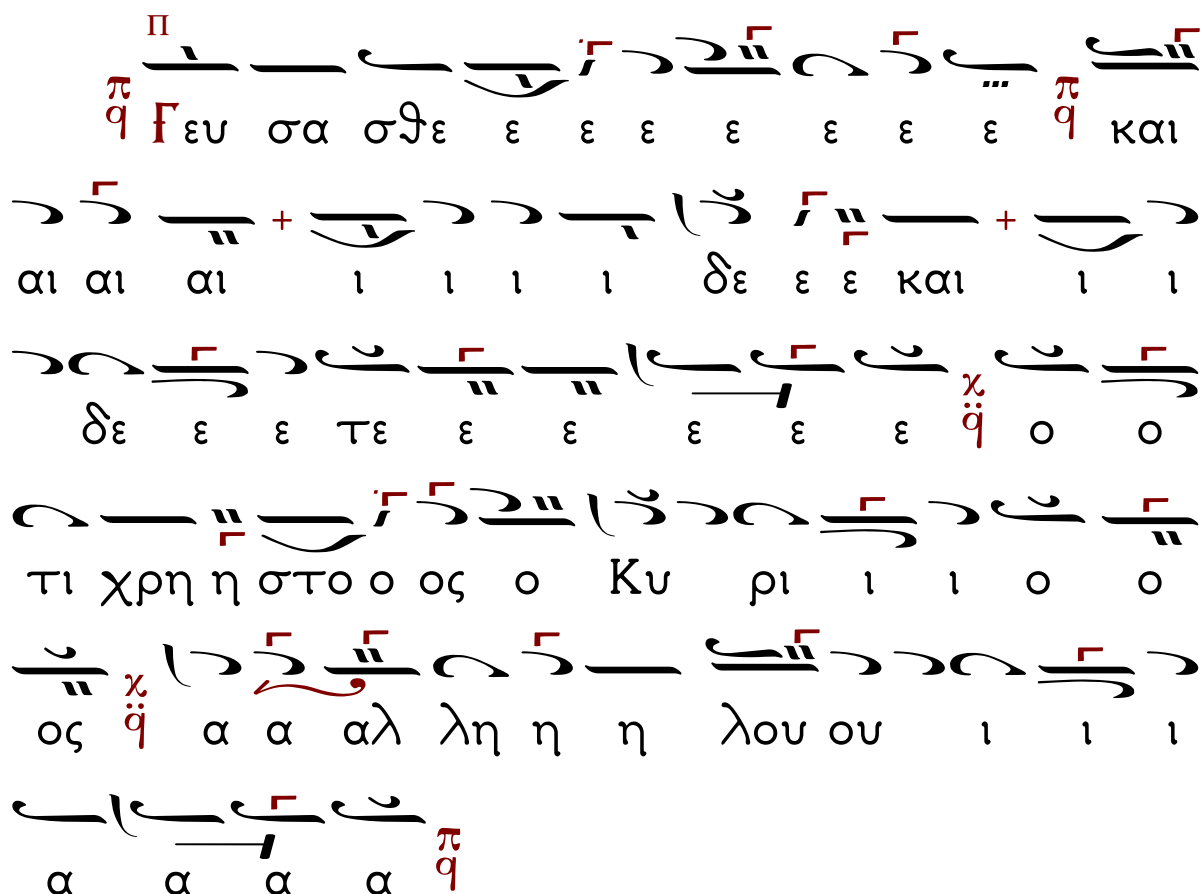
ος ^λα α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α ^π

Στήχος 7. ^λΠαρεμβαλει αγ γελος Κυρι

ου ^πκυ κλωτων φοβου μενων αυτον ^λκαι ^π

ρυσεται αυτους ^π

10 **Φ**οβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 **Π**λούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

12 **Δ**εῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 **Τ**ίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεὶλῃ σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῥύσατο αὐτούς.

19 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεन ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

*Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:*

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορὸς ψάλλει

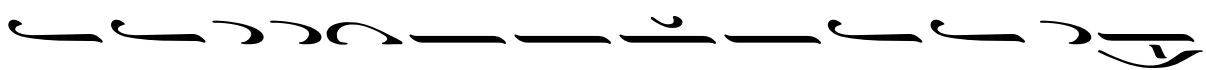
(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δ'

Ἑ **Ε**υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παν τι

 ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

 τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

 και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρηστος ο Κυριος ⁶ Αλ λη λου
ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α
α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος ^Δ ^Δ ἤ μην α μην α μην ^Δ εις α
φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
ω ω νι ον ^Δ

^Δ Πληρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι

ω σας η μας των α γι ων σου με τα
 σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
 μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
 την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
 σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
 Αλ λη λου ου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
 ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
 Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
 ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
 φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
 εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῇρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

*Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἤδη Ἀντιμηνσίου.*

Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφρατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. *(3 χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)*

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ

ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ **Ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν.

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος,

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται,

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ’ αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ΄ (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ
τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά
σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι,
καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ,

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς,

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.